

NIEZBOŻNIAĆ (1) *vb impf*

part praes act niezbożniając.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Czasownik od „niezbożny” (kalka z hebr. czasownika har^{ev}si’a ‘uznać kogo za bezbożnego’ o tym samym rdzeniu co i przymiotnik rāṣā’ ‘bezbożny’); potępiac: Tedy ty vsłyłzyłz (ná) niebiefieh/ y vczyniłz/ y rozładziłz służy twe/ oznaymuiąc niezbożnego (marg) Wła. niezbożniáiąc niezbożne^{go} [ad condemnandum impietate impium]. gdyby ták náłz ięzyk zniósł. (-)/ dáiąc drogę iego ná głowę iego/ á vÍpráwiedliwiáiąc Ípráwiedliwego *BudBib 3.Reg 8/32.**

AW